

Her Şey Seninle Güzel

— İrfan Yılmaz · 05 Mayıs 2015

Gönlüme yoldaş olmaz senden başkası asla,
Yedi iklime adım atmak seninle güzel.
Ağır gelse de çile, mutluluğa kıyasla
Aşk dilinde ne varsa tatmak seninle güzel.

Gönderdiğim mektuba tez uzatıp elini,
Dar zamanda aş da gel düşlerimin gelini;
Zümrüdüanka ile Kafdağı engelini.

Geleceksen bir gece kavline sadık durup,
Yine sükût bağlarım sehere pusu kurup.
Şafaklar tülленirken zamana makas vurup,
Günden kesip geceye katmak seninle güzel.

Ruhum kavuşmuş iken beklenen kadim eşe,
Tariflere sığmaz ki geceye düşen neşe;
Yüzümü sana döndüm sırt çevirip güneşe.

Aşkın engin ufkunda fener diye görünen,
Nice umut yitirdim zifre dönüp sürünen.
Güneş'in vedasıyla, kan rengine bürünen
Sahilsiz denizlere batmak seninle güzel.

Aklımın her köşesi resmederken bu anı,
Aman dilediğim kor benden diler amanı;
Göğsümde söndürürdüm durdurarak zamanı.

Nimetinde cimriyken, külfetinde lütufkâr
Hicran ateşten beter neye yarar ki inkâr.
Poyraz ile dağılmaz başımda tüten efkâr,
Püsküllü her belaya çatmak seninle güzel.

Hasret düğümlü günler bedel olurken aya,
Kader bağlamış derken beni gözü elaya;
Nimet sayıp şükrettim aşktan gelen belaya.

Ne suçlusu tutuklu ne de masumu azat,
Gönül akla isyankâr, tezat içinde tezat...
Geleceği bedelsiz, geçmişi haraç mezat
Bir tebessüm uğruna satmak seninle güzel.

Yedi mum ışığında ben yanarken sen uyu,
İçine çekmez beni nedense dipsiz kuyu;
Nasılsa çekip aldı sevdan benden uykuyu.

Ölümden elli dirhem fazla çekermiş meğer
Ayrılık deyip geçme, eğilmez başı eğer.
Bu dünyada kavuşmak mümkün değilse eğer,
Yan yana çift mezarda yatmak seninle güzel!

İki mezarı şimdi: Buruk bir destan ekler,
Kankızıl ve kar beyaz iki iri gül bekler;
Nedense öpmek için kıyamaz kelebekler.
